AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 52v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qdileē cū pat. S; nūqd & hic grā ē intelligenda qua pat diligit filiū. sic grā ē
qua nos dilig filio cū sim nos filii grā ñ natura. unigenit aū natura ñ grā.
An hoc etiā in ipso filio ad hominē referendū ē. Ita sane. Nā dicendo sic di
leē me pat & ego dilexi uos. grām mediatoris ostendit. Mediator dei ho
minū. ñ inq̃ntū ds s; inq̃ntū homo ē hic xpc. Et p fecto secdm id qd homo
ē de illo legit. & hic p ficiebat sapientia ætate ꝗ grā apd dm & homines.
Secdm hoc q̃ recte possum dicere. qd cū ad natura di ñ pineat humana na
tura. ad p sōnā tam unigenti filii di pgrām pinet humana natura. & tanta grām ut nulla sit maior. nulla prsus equalis. Neq; enī illā suscep
tionē hominis ulla merita p cesserī. s; ab illa susceptione ei merita cunc
ta ceperī. Maner q̃ filio indulectione q̃ eū dileē pat. Iudo seruauit p cep
ta ei. Qd ē enī ille homo ñ qd ds susceptor ē ei. Ds enī erat ūbum u
nigenti. gignenti coetn. s; ut mediator daret nob pineffabile grām.
uerbū caro factū ē & habitabit in nobis. Sermo lxxx in. de eo qd
dicit, hec locutus sū ut gaudiū meū in uobis sit & gaudiū urm
impleat. Hoc ē pceptum meū ut diligatis inuicē. sicut di
lexi uos. Ut quid dicitis k̄ō p̄ō dicentē discipulis suis. Ut quid
Hec locutus sū uob ut gaudiū meū in uob sit ꝗ gaudiū urm imple
at. Qd ē gaudiū xpi in nob. ñ qd dignat gaudere de nob. Et qd ē
gaudiū nrm qd dic implendū. ñ eius habere ē sorciū. Ppē qd beato
petro dixerat. Si ñ lauero te. ñ habebis partē mēum. Gaudiū q̃ ei in
nob grā ē q̃ p stitit nob. ipsa ē ꝗ gaudiū nrm. S; de hac ille etiā ante
hominis susceptionē in sua eternitate gaudebat. q̃ndo nos elegit ante
mundi ē stitutionē. Nec recte possum dicere qd gaudiū ei plenū ñ e
rat. ñ enī ds inpfecte aliq̃ndo gaudebat. s; illud ei gaudiū in nob
ñ erat. qa nec nos inq̃b eē posset iā eram nec q̃ndo eē cepim cū illo
eē cepim. In ipso aū semp erat. q̃ nos suos futuros certissima sue p sci
entie uirtute gaudebat. Inde gaudiū iā ipse p fectū de nob habebat.
q̃ndo nos p sciendo ꝗ p destinando elegit ante ē stitutionē mundi.
Neq; enī ullus in illo ei gaudio met eē potat. ne forte ñ fieret qd se
facturū eē p sciebat. S; neq; cū id facere cepit qd se facturū eē p sci
uit. gaudiū ei q̃ beat ē creuit. Aliq̃n beatior fact ē q̃ a nos feē; db
sit hoc frs. di beatitudo q̃ a nec minor fuerat sine nob. ñ fit maior
ex nob. Gaudiū q̃ ei de salute nrā qd in illo semp fuit cū p sciuit &
p destinauit nos. cepit eē in nob q̃ndo uocauit nos. Et hoc gaudiū
merito nrm dicim. q̃ ꝗ nos beati futuri sum. S; hoc gaudiū nrm
crescit ꝗ p ficit. & ad sua p fectionē p seuerando p tendit. Ergo in
choat in fide renascentiū. inplebitur in p mio resurgentium.
Ecce unde dictū existimo. hec locutus sū uob. ut gaudiū meū in uob